

SPEJDERNES MAGASIN

MARTS 1939

23. AARGANG
NR. 2

Fra Jubilæumslejren 1935. Vi bliver mange flere i Korpslejren 1940.

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Sekretær: Ellen Hvidso.
Kontor:
Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAL 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.
Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Røvere.
Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen
Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 22, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

PERSSONS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bladbytnings-Centralen

Adresse-Forandring: Nu H. H. Christjansen jun., Henrik Steffensvej 9, København V., Telefon Central 3201, Kontortid Mandag Kl. 18—19.

Desværre var den Notits, der var indrykket i Spejdernes Magasin December 1938 noget misvisende, idet der selvfølgelig burde have staaet, at Centralen kun køber de Blade, den har Brug for.

Endnu mere beklageligt er det, at det skete samtidigt med, at jeg flyttede til København. Jeg er nærmest blevet oversvømmet med Blade de fleste ganske uden Værdi, da jeg i Forvejen havde indtil 300 Eksemplarer af de paagældende Numre, og da selve Flytningen af Bladarkivet — omfatter snart 10,000 Blade — og Indretningen af det nye Arkiv er et ret omfattende Arbejde — kan det desværre ikke undgaas, at Ekspeditionstiden bliver temmelig lang, hvilket venligst bedes undskyldt.

Med Hensyn til Prisen ved Køb og Salg saa skriv til mig og medsend en Fortegnelse over de Blade, det drejer sig om, og jeg skal da meddele, hvad Prisen er.

Følgende Blade, som jeg overhovedet ikke er i Besiddelse af, betales med Toppris:

1. Aargang alle Numre. 2. Aargang Nr. 1, 2,

3, 4, 5, 6, 7. — 3. Aargang Nr. 4, 5, 6, 7, 9. — 5. Aargang Nr. 4, 7. — 7. Aargang Nr. 3, 4, 8. — 9. Aargang Nr. 4, alle af Spejdernes Magasin.

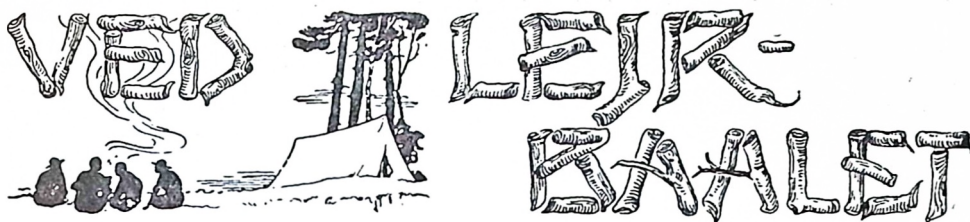
Af Nordisk Spejdersport (nu »Spejdersport«) er jeg ikke i Besiddelse af følgende:

1. Aargang alle Nr. — 2. Aargang alle Nr. — 3. Aargang Nr. 10. — 4. Aargang Nr. 1, 7, 10. — 5. Aargang Nr. 1, 2, 5, 6. — 6. Aargang Nr. 1, 3, 7. — 10. Aargang Nr. 2. 11. Aargang Nr. 2, 4, 7.

Men der ud over køber jeg mange andre Numre, selv om Prisen paa disse ikke er fuldt saa stor.

Hele Aargange: I saa stor Udstrækning som det er muligt, leveres hele Aargange (til Trops- og Divisionsarkiver) primitivt indbundet i stærkt Kardus — til $\frac{3}{4}$ af sædvanlig Pris + Porto. Eksempelvis kan nævnes: Spejdernes Magasin 17. Aargang Kr. 3,25. 18. Aargang Kr. 2,00. 19. Aargang Kr. 2,50. 21. Aargang Kr. 2,00. 22. Aargang Kr. 2,25. Bladene kan ogsaa leveres indbundet med Shirting-Ryg for en Merpris af ca. 3 Kr.

Blade til Agitation: leveres gratis — ikke engang Porto skal betales. Bladene er pakket med 25 Numre i hver Pakke. 5 Stk. Nordisk Spejdersport og 20 Spejdernes Magasin (4 forskellige).

PRØVER OG DUELIGHEDSTEGN

Den nye Udgave af »Prøver og Dueligheds-tegn« er udkommet, og enhver Patrulje bør have sin for at kunne træne til Proverne og Mærkerne. Nu nærmer Foraaret sig, og dermed kommer den Tid, hvor man paa Patruljeturene kan træne i udendørs Færdigheder. Jeg kan se paa Antallet af Duelighedstegn, som er udleveret fra Korpskontoret sidste Aar, at der er taget flere Mærker i 1938 end mange tidligere Aar. Det bør ogsaa være saaledes, at en Patruljeassistent sætter sig Væbnersnoren som Maal, og en Patruljefører Riddersnoren. I har jo sikkert lagt Mærke til Rubrikken her i jeres Blad, som nævner, hvem der har taget Riddersnoren i sidste Maaned. Der kommer stadig flere til.

DET ER LET AT BEGYNDE

men ikke altid nemt at gennemføre, hvad man er begyndt paa. Der er sikkert adskillige, som er gaaet i Gang med Træning til et Mærke eller en Prove, og saa da Vanskeligheder indtraf, eller Vejret var koldt, er holdt op. De af jer, der har været Ulveunger, kender Historien fra Junglebogen om Rikki-Tikki-Tavi, der bed sig fast i Slangen, rigtigt bed Tænderne sammen og holdt fast, ligegyldigt hvor meget Slangen vred og bugtede sig for at ryste den af sig.

Skulde den dø, vilde den dø med Tænderne sammen; ingen skulde sige om en af dens Slægt, at den var fundet død med Tænderne fra hinanden.

En saadan Udholdenhed skulde vi alle træne os op til, og ikke, naar Vanskelighederne melder sig, søge efter Forklaring og Grunde til at stoppe op midt i det hele.

Jeg kender tre Patruljeførere, som besluttede sig til at gaa 80 km. Da de om Aftenen naaede hjem, blev de i Tvivl om, hvorvidt Ruten nu ogsaa havde været de 80 km lang. For en Sikkerheds Skyld gik de, saa trætte de var, 1 Kilometer tilbage ad Ruten, og saa frem igen til Maalet. Det lyder maaske ikke af saa meget, naar det fortælles, men der hører Beslutsomhed og Udholdenhed til at gennemføre de to sidste og maaske overflødige Kilometre. De er nok gaaet med sammenbidte Tænder.

TIDEN FOR SKOVMANDSPRØVEN

nærmer sig. Nu faar vi se, hvor mange af Skovmændene, der har de fornødne Færdigheder til at kunne sætte Slutstenen paa Spejderuddannelsen. Det er en Prove, som stiller store Krav, men der er mange dygtige ældre Spejdere i Troppene nu.

INTERNATIONALT ROVERSTÆVNE

Mange af jer, som nu til Foraaret tager Skovmandsprøven rykker op og bliver Rovere. Saa har I en Chance for at komme med til det internationale Roverstævne, »Rover-Moot«, i Skotland til Sommer sammen med andre af Korpsets Rovere. Lejren kommer til at ligge i det skotske Højland, og der vil komme Tusinder af Rovere fra mange Lande. Tal med jeres Tropsfører om det; han ved nærmere Besked.

SPEJDER JØRGEN JENSEN, 1. FREDERICIA TROP

har faaet tildelt Bronzekorset for Livredning. Paa det gamle Banegaardsterræn i Fredericia er der i Nærheden af den nedlagte Remise en Sø, som er fremkommet ved at den tidligere Drejeskive for Lokomotiverne er fjernet, og Hullet efterhaanden fyldt med Vand.

Soen bruges af Drengene til Sejllads med selvlavede Flaader, men det er en ikke helt ufarlig Sport. En Dag var en lille femaarig Dreng alene ude at sejle paa Flaaden, og den vippede, saa han faldt i og gik til Bunds med det samme. De mange Børn, der stod rundt om Soen, var ganske raadvilde. Heldigvis kom Jørgen Jensen til, og han vadede ud i det kolde Vand. Der var saa dybt, at han lige havde Hovedet oppe over Vandet, inden han naaede ud til den lille Dreng, fik fat i ham og bar hem hjem til hans Moder, som intet vidste om, at hendes lille Son havde været i Livsfare.

Det var rask og behjertet gjort. Jørgen har vist sig værdig til at bære Bronzekorset og til at have sit Navn opført i Korpsets Æresrulle, som snart tæller mange Spejdere, der har reddet Menneskeliv.

KORPSET RUNDT!

Atter en god Idé fra Hans Tavsens Trop.

En Foretur blev indledet saaledes: En forseget Konvolut blev stukket Spejderne i Haanden. Udenpaa den stod: Kør til Langeliniepavillonen og aabn først Kuverten der. Naar den saa blev aabnet, laa der i den en anden forseget Kuvert, hvorpaa der stod: Nogle, maa tidligst aabnes Kl. 20,30. Endvidere laa der dette Fotografi, paa

hvis Bagside, der stod skrevet: »Læs »Spejdernes Magazin«, November 1938, Side 3, grundigt og eftertænksomt (Budskabet til Garcia) og kør saa til det Vejkrøds, hvor disse to Skilte staar. Søg under det sydligste efter Melding. Hvis man saa ikke, trods ihærdige Undersøgelser, finder den paagældende Melding, saa kan man altsaa bryde Noglekuverten. Naar det er gjort, ligger der blot en anden Kuvert, hvorpaa der staar: Try, try and try again. Og hvis man selv finder Meldingen, faar man at vide, at man skal køre til Ølstykke Station, i hvis Vente-sal, der hang en Kortskitse over Ruten til Natlogiet.

Ny Ulveflok

er startet i Herning paa samme Aften, som Troppen afholdt en godt besøgt og vellykket Tropsfest.

Brobygning

er en udmærket Spejderopgave. Tigertroppen i Nysted havde fornylig en Patruljekonkurrence, hvor de bl. a. havde Brobygning, Terrænløb, Gipssporing, Kodemeldinger m. m. m.

Fint besøgt Forældremøde.

Det er vist nok en Rekord, naar 1. Nyboder meddeler, at der til deres Forældremøde var fremmødte 73 Spejder- og Ulveforældre.

Fastelavnen fejres i Nyboder ved en Fællestur for Ulve, Spejdere og Rovere til Troppens Gods »Rheden« ved Sønderskov.

Efter en vældig Øvelse, hvor Ulvene gør deres bedste for at ødelægge Rovernes fine Skilninger og smaa Overskæg, slaar Grupperne hver for sig Katten af Tonden.

Sølvpapir.

Chr. d. II.s Trop, Nyborg, har igangsat en større Indsamling af Sølvpapir, som foregaar paa den Maade, at Spejderne samler Adresser paa Folk, der ønsker at støtte Indsamlingen, hvorpaa Spejderne afhenter Metallet een Gang om Maaneden.

Ogsaa her er en Ulveflok under Oprettelse.

THEOBALD

Brand paa Kildebakken.

Roskilde Kolonnen har afholdt en stor Alarmeringsøvelse. Tropsførererne fik en Aften at vide, at Kildebakken brændte og at de skulde alarmere deres Patruljeførere, som igen skulde alarmere deres Spejdere. Et Kvarter efter Alarmeringen var den første Mand paa Pletten i Uniform. En halv Time efter var alle samlede. Hver Mand skulde slæbe to Madrasser ud af det røgfyldte Hus, og bagefter trænede der i Baaretransport.

Kong Rings Trops Korrespondent meddeler:

Vi har indviet vort nye Tropskus. Det var en Dag vi havde imødeset med stor Spænding. Den begyndte godt, med straalende Solskin. Kl. 8,30 mødte 2 Ulveunger for at hejse Flaget, som selvfølgelig skulde vaje paa den begivenhedsrige Dag.

Om Aftenen samledes de 50 Spejdere til et Fakkeltog gennem Byen. Det var nu blevet Regn og Storm, men selvfølgelig blev Programmet gennemført. Der sluttedes uden for Huset med et Baal, hvor Divisionschefen, Eise, holdt Baaltalen. Spejderloven blev fremsagt af en Spejder, og Raadsformanden mindede Spejderne om at holde »Wigwam«, som Huset hedder, i Ære i Fremtiden.

Inde i »Wigwam« vankede der Kaffe, medens nogle af Spejderne gav lidt Underholdning til bedste. Bl. a. Harmonikavirtuoserne Erik og Jørgen.

Nyt Tropslokale.

Det er 1. Graasten, der i saa mange Aar har savnet et Tropslokale, der endelig har faaet et. Til Lykke med det.

Ogsaa et godt besøgt Forældremøde

er blevet afholdt i Tønder. Ved 1. Tønders Forældremøde var kun 6 Spejdere ikke repræsenteret ved Forældre.

Søulke mod Landkrabber.

5. Østerbro har i de sidste to Aar tredoblet sig og er stadig i Fremgang. Saa stor har Fremgangen været, at vi fornylig havde dristet os til at udfordre Søspejderdivisionen til en Øvelse.

Øvelsen, der foregik i Hareskoven, blev et mægtigt Braavallslag, der viste, at Landkrabberne bevæger sig bedre paa Jorden end Søulkene. Efter en vældig fornøjelig Øvelse havde vi Afslutningsparade ved Bøndernes Hegn, hvor Resultatet blev opgjort. Det viste sig, at 5. Ø. havde vundet med 212 mod Søspejdernes 62. Til Slut lovede Søspejderne, at 5. Ø. skulde faa Klø til Foraaret. Dette Løfte blev modtaget med Jubel og Sindsro.

Stor Trop.

2. Odense talte ved sidste Optælling 44 Spejdere, 12 Skovmænd og 4 Førere, ialt 60 Spejdere. Sidste Sommer deltog 48 Spejdere i Troppens Tur til Nordtyskland, hvor bl. a. Byerne Kiel, Lübeck, Lüneburg, Hamburg og Flensburg blev besøgt, og der blev foretaget Vandreture paa Lüneburg Hede.

I Løbet af Efteraaret har Troppen bygget sig et nyt Tropskus i selve Odense By. Der vil senere her i Bladet fremkomme Billeder og Beskrivelser af Huset. Troppen har nu to Huse, nemlig ogsaa eet ved Slukefter, 9 km udenfor Byen.

Den nye Trop i Østbirk.

Peder Skrams Trop har afholdt en god Spejderfest, der gav et stort Overskud. Yderligere blev Troppen forøget med 1/2 Gang sit Styrke-tal.

Mægtig Fremgang i Køge.

1. Køge Trop har allerede i 1939 faaet et Tilgang paa 9 nye Spejdere. Disse 9 er blevet fordelt i Troppens snart 5 Patruljer.

Kejser Ming og Jens Lyn i Kamp.

Det er F. D. F.-erne og Spejderne i Grenaa, der har haft en vældig Øvelse sammen. Spejderne var Kejser Ming, og F. D. F.-erne var Jens Lyn. Spejderne vandt stort.

Det danske Pigespejderkorps

Ved Korpsraads mødet i København den 22. Januar valgtes enstemmigt Fru Hanna Holmblad Lund, Odense, til Spejderchef. Fru Holmblad Lund er en af Korpsets ældste Spejdere, og hun valgtes den tidligere Korpssekretær i København, Frøken Märta Stjernswärd, til Souschef.

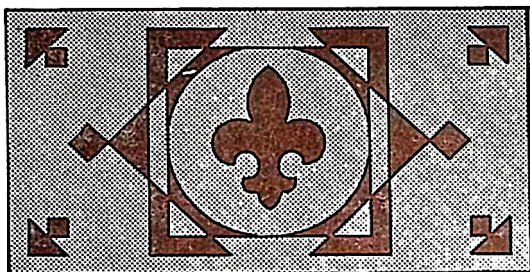
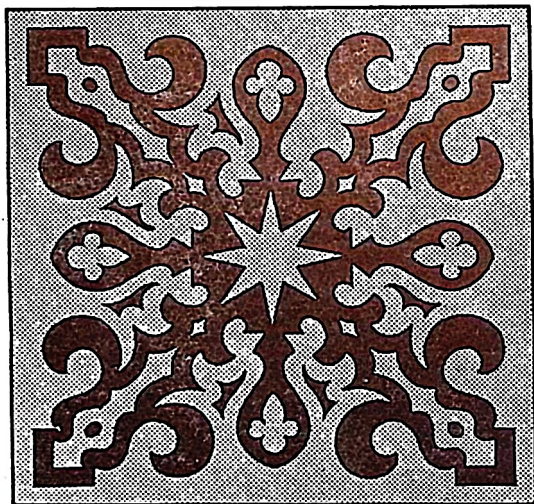
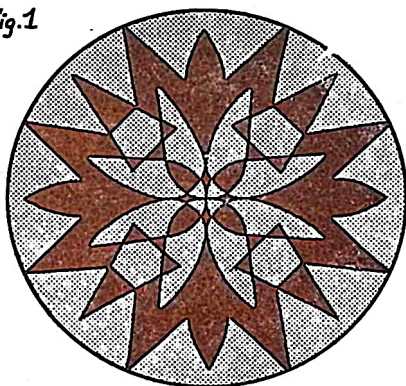

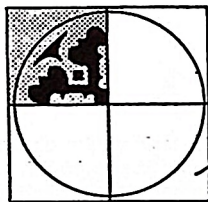
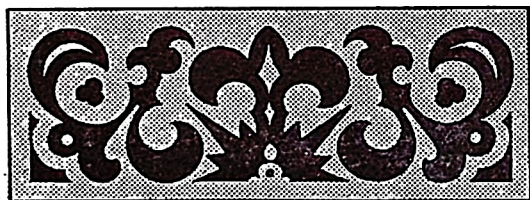
Fig. 1

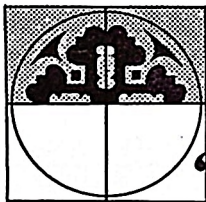
Indlægnings- arbejder

Naar du har opnaaet tilfredsstillende Færdighed i at udføre almindeligt Løvsavsarbejde, kan du gaa i Gang med den sværere, men ogsaa ulige finere Opgave, nemlig Indlægningsarbejde.

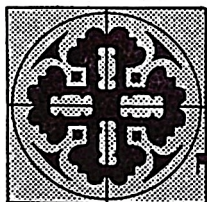
Italienerne er meget dygtige til dette Arbejde, og man kan se mange smukke Indlægningsarbejder, saasom Æsker, Sysskrin, Bordplader o. s. v.

1

2

3

Før du gaar i Gang med Arbejdet, maa du gøre dig klart, hvilket Værktøj og hvilket Materiale, du skal benytte. Af Værktøj skal du bruge: Lovsaven, de fineste Savklinger, der er at faa, fint Sandpapir, samt Poléremateriale.

Af Materiale: Krydsfinér og Blindtræet, som Fineringen efter Indlægningen skal fineres paa.

Krydsfinér er jo tynde Træplader, og der findes to Slags Finér knivskaaret og savskaaret Finér.

Savskaaret Finér er det sværeste, og det er det, der skal bruges til Indlægningsarbejderne. Mange Møbler er lavet af almindelige Træsorter, paa hvis synlige Flader der er limet Finér af en ædelere Træsart, f. Eks. Mahogni eller Birk.

Da man ikke har nogen Glæde af at lægge to Stykker ensfarvet Træ ind i hinanden i Mønstre, maa man i det mindste have to Farver, f. Eks. hvidt (ufarvet) Træ og sort Træ, og dette skal være gennemfarvet, saa Farven ikke forsvinder, naar Træet afpudsnes med Sandpapir.

Den Træsart, der for en stor Del anvendes ved Indlægningsarbejder, er Pæretre, da det nemlig let gennemfaves.

Man kan naturligvis købe farvet Krydsfinér, men det er baaede morsomt og interessant at udføre Farvningen selv. Hertil anvendes en gammel kasseret Gryde, hvori man opløser Farven (Anilin) i Vand. Anilin faar man i Pulverform i alle Nuancer hos enhver Farvehandler.

Naar Farven helt er rørt ud, koger man Træstykkerne i Opløsningen i ca en Time og tørrer dem derefter i en Presse, hvis de har Tilbøjelighed til at ville krumme sig.

I Reglen har man kun Brug for smaa Stykker Finér, saa der skal ikke saa stor en Gryde eller saa stor en Portion Farve til.

Vi gaar nu over til, hvorledes man udfører et forholdsvis let Stykke Indlægningsarbejde, idet vi viser Fremgangsmaaden ved at udføre en Dekoration, som vist paa Fig. 1 og som f. Eks. kan anvendes paa Laaget af en Æske.

Som Tegningen viser, er her kun anvendt een Farve: sort, foruden den hvide Bundfarve. Man skal have et Stykke ufarvet Finér, der er lidt større end Laaget — og et Stykke sort Finér, der enten kan dække alle Dekorationerne, eller enkelte Smaastykker til de enkelte Dele af Mønstret i den Farve. Det nemmeste er at have det sorte Finér i et lige saa stort Stykke som det hvide.

Mønstret overføres nu ved Anvendelsen af Kvadratmetoden — saa omhyggeligt som muligt — paa et Stykke hvidt Papir, der klæbes paa det hvide Træ med almindelig Mølklist. Denne Side kalder vi for Oversiden. Paa Undersiden læg-

ges nu det sorte Finér saaledes, at det dækker hele Dekorationen. Det sorte Finér holdes paa Plads ved Hjælp af Frimærkepapir, som klister langs Randen.

Nu har vi altsaa et dobbelt Lag Finér — øverst hvidt med det paaklæbede Mønster — og nederst sort. Man borer nu med stor Forsigtighed et lille Hul med Sylen gennem begge Lag i Konturen til den første Figur, man vil udkære, anbringer Savklingen og saver Figuren ud gennem begge Lag. (For endelig Klingen lige op og ned).

Man faar saa to Stykker af Figuren: en hvid og en sort, som nu simpelthen ombyttes, saa den hvide kommer paa den sortes Plads og omvendt. De to Stykker holdes paa Plads med to Stykker Frimærkepapir.

Naar man har baaret sig ad paa denne Maade med alle Dekorationens Figurer, tager man de to Lag fra hinanden og af disse er det altsaa det hvide Stykke med de indlagte sorte Figurer, der skal benyttes.

Papiret, der paa Oversiden holder Figureerne fast, skal ikke fjernes endnu, husk endelig det.

Nu begynder vi Fineringen paa Blindtræet. Dette maa være et Stykke knastfrit Træ, da Knaster i Træ ikke »arbejder« d. v. s. trækker sig sammen og udvider sig i samme Grad som det øvrige Træ, hvorved man risikerer, at der en skønne Dag fremkommer en Bule i Fineringen ud for det Sted, hvor der findes en Knast i Blindtræet.

Man limer Finérstykket med den Side nedad, der ikke er Papir paa, paa Blindtræet — det vil her sige Laaget af Æsken — med almindelig Snedkerlim, og denne maa være meget varm. Naar man har presset Finérpladen mod Laaget, sættes det hurtigt i Spånde eller Presse f. Eks. under en tung Genstand.

Efter to Dages Forløb fjernes Papirstykkerne og Tegningen med en Kniv, og nu skal der slibes og poleres. Slibningen foregaar naturligvis paa langs af Træet, og man benytter hertil fint Sandpapir paa en Slibeklods — helst af Kork.

Naar dette er gjort, og alt Slibestøvet er fjernet med en tør Børste, kommer vi til den vanskelige Ting, der hedder Polering. Da denne Genstand ikke skal have Baitse i nogen Farve, gaar vi straks i Gang med Pastrygning af Politur.

SKOVMANDSPROVEN PKT. 4, b: Selv forfærdige en Brugsgenstand til sin Udrustning, f. Eks. Mokkasiner, Sko, Bælte, Rygsæk el. lign.

Fremstilling af MOKKASINER efter »Gilcraft's Spare Time Activities«

Maaske du ved, at Mokkasiner er noget af det mest behagelige Fodtøj, man overhovedet kan bære, hvad enten man bruger dem som Tøfler til Hjemmebrug, bruger dem som daglig Fodbeklædning i Standleiren eller allerbedst til at tage paa efter en lang Dags Vandring. Enhver gammel Spejder vil kunne garantere, at der er intet, der er mere behageligt for trætte Fødder.

Nu er der imidlertid flere forskellige Slags Mokkasiner; — næsten enhver Indianerstamme laver et specielt Fodaftryk, og Indianerne paa Sletterne bærer Mokkasiner helt forskellige fra de Stammer, der lever i Bjergene, hvor der er meget Sne.

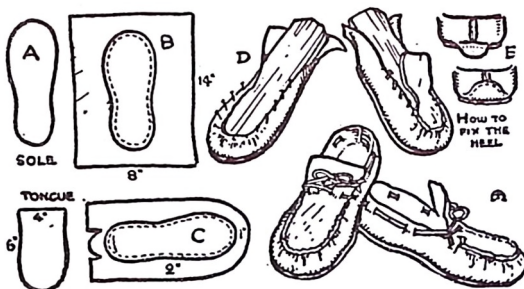
Den Slags, vi nu skal til at lave, er dem, der bruges af Ojibwayerne, som har faaet deres Navn, fordi de bærer rynkede Mokkasiner. Ordet »Ojibway« betyder simpelthen »rynket Sko«.

Naa, men lad os komme til Arbejdet. Først og fremmest maa vi have Materialerne og Værktøjet. Indianerne bruger Hjorteskind, Elgsdyrhud, og i nogle Egne siges, at de bruger Kalveskind eller Kohud. Saa hvis du har Raad til at købe et Stykke godt, stærkt, svært smidigt Læder hos en Skomager eller Sadelmager, vil det være det, der gør sig bedst, og kunne holde til langvarig Brug. Men hvis du kun vil lave et Par Hjemmetøfler, kan noget mindre dyrt, f. Eks. garvet Faareskind, være udmærket.

Til hver Mokkasin skal du bruge et Stykke Læder paa ca. 20×35 cm og et andet Stykke paa ca. 10×15 cm. Disse Maal er for en middelstor Drengs Fod Nr. ca. 36—40.

Indianske Mokkasiner af denne Type har Ingen

Saal, men til vort Formaal er det sikkert klogt at forsynet dem med en Saal, hvilket vil forlænge deres Levetid betydeligt, og du vil derfor gøre rigtigt i samtidig at købe to Stykker svært Saalelæder, et til hver Mokkasin.

Skær Saalen ud og sy den paa Undersiden af Skindet som paa B. C viser hvorledes Overlæderet tildannes. Anbring Læsten indeni Overlæderet, træk Skindet over og som det fast som paa D. Nu skæres »Tungen« ud og sys til Undersiden som vist til højre paa D. E viser hvorledes Hælen samles og til sidst ses de færdige Mokkasiner.

I øvrigt skal du bruge en Skomager-syl, noget Hamp, indsmurt i Voks, Naale og et Stykke tykt Brædt til at lave en omtrentlig Form af Foden, en Læst.

Den har ikke nøjagtig Form som Foden, men laves som Fig. A. af et Stykke $\frac{3}{4}$ " Brædt. Hvis du laver det forholdsvis lige og af samme Længde og Bredde som din Fod, er det ikke nødvendigt at lave to, da den kan bruges til begge

Fødderne.

Skær Lædersaalen til ca. en halv cm større end Læsten hele Vejen rundt og sy den derefter fast paa den Side af Skindet, der skal vende udad, saaledes som Fig. B viser.

Hvis du er vaagen og opmærksom, hvad du jo nok er, har du sikkert lagt Mærke til, hvordan en Skomager bærer sig ad med at sy en Saal fast.

Allerførst tager han sin Kniv og skærer en lille Rille ca. halvt igennem Saalen og omtrent en halv cm fra Saalens Kant hele Vejen rundt. Derefter trækker han et stumpt Jern igennem Rillen for at aabne der foroven og syr saa sine Sting i Bunden af Rillen, idet han borer et Hul med sin Syl for hvert Sting, han tager, og saa syr han med Traad, der er smurt ind i Voks.

Du skal ogsaa huske, at for han begynder at arbejde med Saalen, lægger han den ned i en Pøs Vand i ca. 10 Min., hvorpaa han lægger den til

STOREBROR

af George

»Ha, ha, ha«, Børge slog et Skraldgrin op. »Du vil da ikke bilde mig ind, at det er din Bror, der har bygget Lillebæltsbroen?« — »Jo, omtrent«, forsøgte Bent, Patruljens yngste Spejder, der bare havde villet prale saadan ganske lidt i al Uskyldighed, men nu maatte til at prøve at trække i Land igen. »Det vil altsaa sige, ja altsaa, han var med til, ja — han har tegnet den!«

»Naa for Søren, er han Ingeniør?« — »Ingeniør — Ingeni — næ, jo, ja, det vil sige, saadan Ingeniør er han ikke, men han altsaa, ja, han har altsaa været med til at tegne den.« »Ha, haar, Iihh hi hi —«, det var igen Børge. Vi nærmer os Sandheden, han har maaske leveret det Papir, den blev tegnet paa.« »Aarh, hold jeres Mund, min Bror er god nok«. Bent dykkede ned i sin Rygsæk for at finde sine Skiftestrømper frem. Hans Patruljefører havde lært ham altid at have Skiftestrømper med, og han maatte tilstaa overfor sig selv, at nu efter en Travetur paa 22 km var det rart at kunne tage noget andet paa Benene, medens de gik og rumsterede herude i Trophuset.

»Saa, skal vi saa ikke lade det være godt med den Diskussion«, afbrød Patruljefører Fritz med et lunt Smil. »Kom nu ned i Storstuen allesammen, hvad er der i Vejen med Spændet der?« »Aah, det er Remmen, der er knækket«, svarede Otto, Patruljens Altmuligmand. »Nu skal jeg hjælpe dig!« Otto havde fundet et Stykke Staaltraad, som han sad og baksede med, og ved fælles Hjælp fik de hurtigt Remmen repareret.

Imidlertid havde Niels tændt op i Pejsen, og

Jens havde lavet The, saa nu var der klar til en hyggelig Lejrbaalsaften.

Efterhaanden som Drengene kom ned fra Loftet, satte de sig paa Trillerne rundt om Pejsen, pakkede Klemmerne ud, medens Jens stolt frembar sit Røgvand, der trods alt var fortrinligt til at faa de tørre Rugbrøds-klemmer ned med. Patruljen var nemlig fra en Trop, hvor man satte en Ære i ikke at lade sig opvarte med højt Smørrebrød hjemmefra.

Otto havde nær faaet en Prop, da han var ved at bide en ordentlig Mundfuld af, og det i det samme bankede tre Slag paa Ruden lige bag ham. Alle de andre blev pludselig tavse og stirrede hen mod Ruden, medens de helt glemte Ottos Hosteanfald, eller rettere blev arrige over det, saa de i Stedet for at dunke ham i Ryggen tyssede paa ham.

»Hvem er det?« hviskede Niels, temmelig ubehagelig berørt i Bevidstheden om, at Trophuset laa saa langt borte fra Alfærvej, og de ikke ventede nogen fra Troppen herud i Aften.

»Det er nok een, der vil ind«, sagde Børge med et stort Smil, ikke Spor usagt over det, de andre fandt usædvanligt og uhyggeligt. »Ja, kan du gaa ud og se, hvem det er, Børge!« sagde Fritz med hele sin Patruljeførermyndighed i Stemmen.

Børge rejste sig og gik ud af Døren. De hørte ham gaa ud gennem Forrummet og aabne den tunge Yderdør, hørte ham gaa hen over det stenede Stykke tilvenstre for Døren, nu maatte han være gaaet hen over Græsstykket, for de kunde ikke mere høre hans Skridt. De sad alle aandeløse og lyttede. Nu maatte de kunde høre hans Skridt paa Gruset bag ved Huset, men — Nej, han maatte være gaaet den anden Vej, for de hørte ham ikke. De sad endnu nogle Sekunder og lyttede. Ikke en Lyd naaede deres Øren.

(Fortsættes Side 36)

SPEJDESPORT I LYNGLIMT VED HELGE PESCEITINI

Cement.

Den almindelige Sammensætning af Cementblandinger er 1—3—5, d. v. s. 1 Del Cement, 3 Dele Smaasten (Singel) og 5 Dele Grus. Til Puds-lag kan bruges 1 Del Cement og 3 Dele Grus.

Først blandes tørt, derefter tilsættes efterhaanden Vand, til Blandingen er mættet — og saa kan Støbningen foregaa.

Man kan godt støbe med flere Blandinger, naar der blot ikke gaar saa lang Tid mellem Støbningerne, at den ene er stivnet, før næste begynder.

Støbningen foregaa i en Form af Træ, der ikke maa fjernes, før Støbningen er helt stiv.

Naar man gaar frem paa denne Maade, kan man selv støbe sine Fliser til Tropsgrunden — det er jo moderne med Fliser — og mange andre Ting. Ønsker man Cementsten i Farve, kan man blot komme det tørre Farvepulver i Oplesningen.

Et Underholdningsnummer.

Indøv et Sangpotpourri over Dagen i Lejren ved Vers og Brudstykker af Spejdersange og andre Sange m. m. Her skal angives et Eksempel, der dog kan varieres, som man har Lyst. Hvis alle synger af karsken Bælg og en dygtig Forsanger kæder Viserne sammen evt. med at sige et Par Ord mellem hvert Vers, vil en saadan Sangkavalkade ikke undlade at gøre en god Virkning.

- 1) Første Vers af »I Østen stiger Solen op«
- 2) Reveljen nynnnes
- 3) Første Vers af »Jeg var Havren, men nu er jeg Grød«
- 4) Eet Vers af Flagsangen
- 5) Eet Vers af en Vandresang
- 6) Eet Vers af »Lad det øse, lad det pøse«
- 7) Eet Vers af »Det er en Skik, som vel næppe er af de tomme«
- 8) Eet Vers af »Fra Himlen er du faldet«
- 9) Eet Vers af »Der staar et Slot i Vesterled«
- 10) Eet Vers af en Baalsang.
- 11) Et Par Vers af nogle Lejrbaalssange
- 12) Lidt Tavshed
- 13) Retræten nynnnes
- 14) Natten er saa stille.

Sangrækken maa selvfølgelig indøves, men den har den Fordel, at man kun tager de Vers, der kan huskes.

Lær Sange udenad.

Gennemsnitsspejdere kan overhovedet ikke synge udenad. Det er sørgeligt, for udenlandske Spejdere kan altid et Utal af Sange, men vi kan knapt nok vor Kongesang. Benyt altid Traveture til at lære Sange. Hvorfor ikke ogsaa, naar du gaar til Skole, gaa ad ensomme Stier med Sangbog i Haanden, næste Dag synger du de samme Sange med Sangbogen i Lommen.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 2

Marts 1939

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Er du en fiks Tyr

Da jeg var Dreng, var Kendetegnet for den raske Dreng: korte Bukser og bare Knæ, og begge Dele helst lidt forrevne.

Den Gang foragtedes Dreng, der mødte med hvid Flip og Jakketøj eller med lange Strømper helt op over Knæerne.

Naar en ny Dreng søgte ind i Kredsen, blev hans Forhold undersøgt af Kammeraterne. Hermed menes, at man vilde vide, om han var en Guttermand, eller en Tøsedreng og en Sladrebank. Hvis hans Paaklædning ellers fandt Naade for Kammeraternes Blik, blev han optaget og maatte nu i Kraft af sine Armkræfter og sin Slagfærdighed tiltvinge sig en Plads i Kredsen.

Det var navnlig i de smaa Byer, at det betød saa meget, hvem man vilde eller maatte lege med, og hvem der ikke fandtes værdige hertil.

Et saadant Forhold findes vist ikke mere nogen Steder nu til Dags, men til Gengæld lægges der mere Mærke til Drengen selv. Det er som Regel i Skolen, man ser ham, og det første Indtryk afhænger af hans Paaklædning eller den Maade han opfører sig paa. Det er givet, at Paaklædningen alene spiller en stor Rolle. Den fikse Dreng behøver ikke at være lapset, men hans Tøj skal sidde ordentligt og være velholdt.

Jeg havde en Gang en lille Laps af en Ulve-

unge i min Flok, og han mødte en Dag i en fluk-kende ny Admiralsuniform til Ulvemøde, des-værre blev han komplet til Grin mellem sine Kammerater, saa han mødte altid i Ulvedragt siden den Dag.

Maa vi bede om at se vore raske Dreng i Drengetøj, enten Plus-fours, korte eller lange Benklæder eller Ridebenklæder; men Hovedsagen er, at Tøjet er i pæn Stand, og det vil enhver moderne Dreng af 1939 sætte en Ære i.

I kender sikkert alle den Type Benklæder, der paa lang Afstand raaber til Folk: »Her kommer vi med en meget sjusket Dreng«, for slet ikke at tale om hans Sko, der ikke har lugtet til Sværte i mange Dage.

Det samme kan gælde for Jakke, Skjorte og Sweater, de kan holdes pænt og saa er det fikst, de kan holdes slet ikke, og saa ved man, at Ejermanen er sjusket og tankelos.

Den Dreng, der har blot lidt Omtanke i Behold, han har meget let ved at undgaa at rive sit Tøj itu eller grise det unødvendigt til, og prøv at iægge Mærke til at: *Skolens eller Flokkens raskeste Dreng er ogsaa altid fiks i Tøjet*. Det er nemlig en af Grundene til at han har kunnet sætte sig i Respekt, og det samme kan du ogsaa gøre.

(Fortsættes Side U 8)

Den gamle Ulv taler:

Lyt her oh Ulve!

Hvorfor mon I faar et Maanedsskema?

I vil sikker svare mig paa mange forskellige Maader, og der er virkelig ogsaa mange Grunde til det. Der er imidlertid een, som jeg navnlig tænker paa i Dag. I faar det, for at jeres Forældre og I selv kan vide, hvornaar I skal til Møde. Lad os nu antage, at der staar, at I skal møde Kl. 18. Ja, saa er Spørgsmaalet: Kommer I Kl. 18, eller kommer I 10 Minutter eller et Kvarter over 18?

Hvis I kommer til Kl. 18, saa kommer I i rette Tid, men kommer I bare 2 Minutter over, saa kommer I for sent, og saa har I altsaa en daarlig Vane, som desværre mange baade voksne og Børn har. Og da en Ulv paa alle Maader skal gøre sit Bedste for at udrydde daarlige Vaner, saa er der noget at tage fat paa. Og foruden at det er en daarlig Vane at komme dryssende lidt for sent, saa er det ikke pænt mod jeres Førere, der giver jer deres Tid ved at holde Møder med jer og maa ske maa halse afsted fra Kontoret eller Forretningen for at være i rette Tid til Møde.

Altsaa: For Fremtiden kommer vi til Tiden alle!

God Jagt

Baloo.

Turen til Hillerød

En Søndag skulde 6. Østerbro Ulveflok til Hillerød. Vi mødtes paa Østerport Station Kl. 9,25. Derefter gik vi ned paa Perronen og ventede paa Toget. Nu kom det, vi steg ind i en af Vognene, og saa kørte det. Vi sang forskellige Sange i Toget, og langt om længe naaede vi Hillerød.

Der mødtes vi med Christian den Fjerdes Ulveflok fra Frederiksborg Amt. Derefter travede vi til deres Hytte. Kulsvierhytten, saaledes hed Hytten. Da opdagede Christian den Fjerdes Flokfører, at hun havde glemt Nøglen inde i Hytten sidste Gang, hun havde været der. Derfor sendte hun en af sine Dreng af Sted efter en Nøgle, men mens han løb efter Nøglen, prøvede vi, om der ikke skulde være et aabent Vindue; da opdagede 6. Østerbros Flokassistent et Vindue, hvor der ikke var sat Haspe paa. Hun laante da en Dolk til at faa Vinduet op med, og langt om længe fik hun det op. Da hun havde faaet det op, fik hun et rigtigt flot Vuf.

Saa tog hun en Dreng og løftede ham ind gennem Vinduet. Han lukkede Døren op, og vi gik ind og satte os ned paa Bænkene, der var stillet frem. Men da blev der sagt, at vi skulde gaa ud og lege. Det gjorde vi saa, vi kaldte hinanden Rødhuder og Grønskollinger. Nu blev vi kaldt ind for at spise vor Mad og drikke Teen, vi fik. Da vi var færdige med at spise, maatte vi lege igen. Vi legede i godt en Time, men saa var den Tid

kommet, hvor 6. Østerbro skulde gaa. Da vi kom ind, var der tændt Ild i Pejsten. Den satte vi os rundt om og sang nogle Sange.

Da vi var færdige med det, tog 6. Østerbro Afsked og gik til Frederiksborg Slot. Men ret langt var vi ikke kommen, før vi saa nogle Heste, der var løbet løbsk; pludselig drejede Hestene om Hjørnet og slyngede Vognen ind paa Fortovet, saa den væltede en Mur. Vi standsede lidt, men gik saa videre ad Slottet til. Da vi naaede Slottet og havde spadseret lidt rundt, gik vi igen. Da vi kom ud fra Slotsgaarden, mødte vi Christian den Fjerdes Ulveflok, som fulgte os til Toget. Da vi havde kørt lidt, naaede vi Holte og derefter Østerport. Vi steg ud af Toget og gik op paa Gaden. Da vi havde givet Afgang, stod

(Fortsættes Side U 8)

Kalle, Krølle, Krille.

Kalle, Fodboldspiller, 11 Aar; Krølle, Amatørdektektiv, 10½ Aar; Krille, Ejer af Hunden Kras. Alle fire danner en hemmelig Liga, kaldet »De 3 K'er og Kras«.

2. Det mystiske Tyveri.

»De 3 K'ere holdt hemmeligt Møde paa et Loft ovenover et Høsehus i Krølles Have. Medens Aften vinden tudede følt gennem Lundkobings tomme Stræder underskrev Ligaen en Pagt med rigtigt Menneskeblod, som man med store Vanskeligheder fik til at flyde ud af eet af Kalles mange Saar. Pagten gik ud paa Sammenhold, Tavsighed og paa, at man særlig skulde tage sig af Detektivopgaver. Ligaens Nodsignal skulde være et tredobbelt Ugleskrig. Dens Kendingstegn skulde være Tallet 13, saaledes at dersom en af Ligaens Medlemmer sagde f. Eks. Tallet »7«, skulde Modparten sige Tallet »6«. (6+7=13).

Efter Mødet skulde Ligaen hjem til Kalle, hvor Kalles Mor vilde byde paa Kaffe og Æbleskiver. Inden da maatte dog Krille og Kras hjem paa Præstegaarden for at faa Lov til at besøge Kalle. De forlod Modestedet og gik muntert hen ad Skolestræde. Da de passerede Skoleporten, bemærkede de Lærer Aagaards karakteristiske graamalede Cykle. Ikke saa snart havde Krille passeret Cyklen, for en skummel og arbejdsklædt Person forsigtigt saa sig om og derpaa i et Sæt greb Cyklen og trak af Sted med den.

Personen bar over Skulderen en Del Værktøj og bl. a. et voldsomt Koben. Krille var sikker paa, at det var en Forbryder, der, medens den afholdte Lærer Aagaard sad paa Lærerværelset og rettede Stile, vilde stjæle hans Cykle. Krille udstødte det tredobbelt Ugleskrig og gemte sig sammen med Kras i Skolens store Papirkasse, til Kalle og Krølle kom styrtende.

Man iførte sig sorte Halvmasker og gik saa paa Sporet efter den formodede Cykletyv. Kras i Spidsen med Snuden i Jorden. Undervejs »laante« man en Flagline i en Have. Saa listede Kalle og Krille i en stor Bue uden om den forfulgte for at modtage ham forfra, medens Krølle og Kras bagfra gik helt ind paa Livet af ham. Saa gav Krølle Kras et Signal, hvorpaa denne med et Sæt for op og satte sine Tænder i Tyvens mest kødfulde Del. Derpaa anbragte Krølle Mundingen af en Hundepistol i Ryggen paa den arme Synder, hvorpaa Kalle og Krille sprang frem og vikledes den rædselsslagne Bandit ind i Flaglinen, saaledes at han hverken kunde høre eller se.

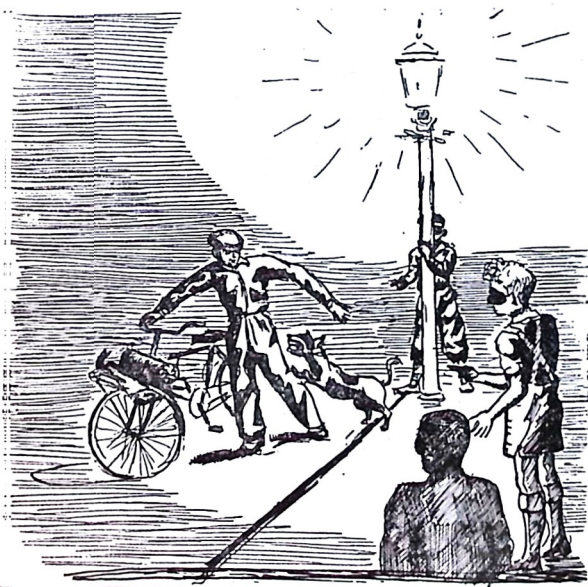
Da han nu laa der velforvaret og uskadeliggjort, gik Drengene tilbage for at finde Lærer Aagaard, men ingen var hjemme hverken paa Skolens Lærerværelse eller i Aagaards Hjem. Da man ikke kunde lade Tyven ligge, skrev Krille, der jo i Detektivsager var den snedigste, med fordrejet Skrift en Meddelelse til Politiet om den fangne Tyv. Meddelelsen blev med stor Forsigtighed kastet ind gennem et aabent Vindue paa Politistationen, hvorefter Drengene skyndte sig hen i Nærheden af Fangen, der laa og vred sig og stønnede i sine Baand. Ligaen lagde sig i Skjul bag en Hæk for at afvente Politiets Ankomst.

Lidt efter ankom det stedlige Politi, to rødmossede Betjente i en gammel Ford. De løftede Fangen op i Bilen og kørte ned til Stationen.

Da Overbetjent Hansen havde betragtet Fangen et Øjeblik, syntes han at genkende denne, det var bestemt ikke første Gang, han havde set den Person. »Hva' Pokker, er det ikke Adjunkt Aagaard?« udbryder han.

Jo, det var det ganske rigtigt, Aagaard havde været ude for at snedkerere paa sit nye Blokhuis, og derfor havde han taget gammelt Tøj paa, og da han havde ønsket ubemærket at tage sin Cykle, der stod ved Skoleporten, var det, at han pludselig var blevet overfaldet og bundet af 4 besynderlige Smaafyre, hvoraf den ene var en Hund. Aagaard tog sig til det Sted, hvor Hundens Tænder endnu sved i ham.

Efter disse Forklaringer fik Aagaard selvfølgelig øjeblikkelig Tilladelse til at forlade Stationen dampende paa en af Overbetjentens fede, stinkende Cigarer. Som et Minde om sin ubehagelige Oplevelse fik Aagaard den mærkelige Medde-

lelse til Politiet med sig. Adjunkt Aagaard, der var gammel Spejder, kunde nok lide et finde ud af paa egen Haand, hvem de besynderlige maskerede Fyre var. Saasnart Aagaard var hjemme, begyndte han at rette Stile, det var i Dag Underskolens danske Stile, der stod for Tur.

Da han havde siddet lidt og gennemset de mange Stile med de mange, mange Stavfejl, syntes han pludselig at genkende nogle Retskrivningsmærkværdigheder, der var i Brevet til Politiet, og som gik igen i en dansk Stil. Nu anede han, hvor det bar hen af. Han skulde nok afsløre den besynderlige Liga. Heldigvis var Adjunkt Aagaard en Mand med humoristisk Sans, han skulde nok faa lidt Morskab med »De 3 K'er og Kras«.

Imedens sad Ligaen hjemme hos Kalle og spillede utrolige Mængder af Kalles Mors gode fede Æbleskiver. Det var første Gang, at Ligaen havde handlet, og Tanken om, at de havde tjent Samfundet, og at de havde fulgt Pagten om i Hjemmelighed at udøve Detektivarbejde, gjorde dem stolte og selvsikre.

Lidét anede de, at Aagaard sad og rettede danske Stile og desværre kendte Drengenes smaa Svagheder i Retning af Stavfejl alt alt for godt.

Peter Tini.

(Næste Gang: Adjunkt Aagaard afslører »De 3 K'er og Kras«, men bliver samtidig Ligaens gode Ven).

Er du en fiks Fyr

(Fortsat fra Side U 5)

Lad os en Gang se lidt paa Ulvedragten:

1. *Huen*. Den kan enten være ødelagt af at blive puttet i Lommen eller af at bære Sten i, eller spillet Fodbold med osv., men den kan ogsaa blive forsynet med en Strop, saa den kan hænge i Bæltet, naar den ikke skal sidde paa Hovedet, og holder meget længere, desuden kan en Børste gøre Underværker i Retning af at udrydde Snavs eller Pletter.

2. *Tørklædet*. Dette ser man lige saa tit rent som snavset, krøllet som nystroget, og du er sikkert selv klar over, hvilket der er det pæneste, ellers kan du blot spørge en af Pigerne, de ved det. Jeg er sikker paa, at din Mor er altid villig til at gøre dit Tørklæde pænt i Stand, naar du bare kommer med det i god Tid før Mødet.

3. *Blusen*. Ulveblusen er strikket og beregnet til at bære udenpaa Benklæderne, selvom Bagdelen er nok saa stor; men man ser ofte Ulve, der putter Ulveblusen ned i Benklæderne, og det ser frygteligt ud, synes du ikke? Og saa er der alle Ulvemærkerne. Bandemærket nede ved Albuen i Stedet for oppe ved Skulderen, Korpsmærke og Navnebaand midt paa Maven og Duelighedstegn i en Orden, der trods enhver Beskrivelse. En saadan uordentlig Ulv kan blive en hel »Original« at se paa, medens den fiks Ulv sørger for at faa det hele anbragt korrekt.

4. *Benklæderne*. Det rigtige er korte og blaa, men man kan godt i koldt Vejr bruge mørkeblaa Ridebenklæder. Men husk paa, at Pletter og Rifter ses særligt tydeligt paa blaat Stof.

5. *Bæltet*. Ja — man skulde ikke tro, at det kan sidde forkert, vel? Men ikke desto mindre har jeg set Ulvebælter, der vender paa Hovedet, sidder med Spændet i den ene Side eller bagpaa, eller — hvad der er allerværst — slet ikke er

et Spejderbælte, oh Skræk!

— — —
Vi kan vist godt blive enige om, at den fiks Ulveunge har det hele i Orden.

Har du det??

Hjalle.

Turen til Hillerød

(Fortsat fra Side U 6)

mine Forældre og ventede paa mig, vi gik over ved Stoppestedet og ventede paa en Sporvogn. Det gjorde 6. Østerbros Flokfører og Assistent ogsaa, men da det varede for lang Tid, tog de med Bussen hjem.

Bjørn, 6. Østerbro Flok.

Naar Proppen sidder fast

I Forbindingskassen har man ofte Flasker med Glaspropper, men en Glasprop har imidlertid den kedelige Vane at sætte sig saa fast i Flaskehalsen, at den ikke er til at faa op, uden ved at varme Flaskehalsen over en Flamme, saa at Halsen udvider sig og Proppen løsnes.

Men denne Opvarmning har ofte det ubehagelige Resultat, at Flasken springer, fordi Opvarmningen har været for kraftig. — Imidlertid kan man ved Hjælp af et Stykke Sejlgarn gnide Flaskehalsen tilstrækkelig varm.

Sejlgarnet gøres fast i en Krog eller lignende i Væggen og snoes een Gang om Flaskehalsen. Idet man nu strammer Snoren med den ene Haand, føres Flasken nogle Gange hurtigt frem og tilbage, og den ved Gnidningen opstaaede Varme vil i Reglen være nok til at udvide Flaskehalsen saa meget, at Proppen bliver løs.

Skovmands-Spejderen

(Fortsat fra Side 28)

Side lidt, indtil den er behagelig at arbejde med. Et andet Skomagerfif er at »slaa« Skindet for at opdage dets svage Punkter.

For at gøre det laaner du et Strygejern, lægger Skindet paa det og slaar det med en Hammer over det hele. Pas paa at slaa jævnt og lige. Hvis du fører Hammeren skævt, knuser du Skindet.

Naar du har syet Naalen hele Vejen rundt, saa banker du med Hammeren Rillen sammen igen, saaledes at Stingene bliver fuldstændig skjult.

Derefter skal »Overlæderet« tildannes som vist paa Fig. C. Foran Taaen skal Skindet være ca. 2,5 cm, medens det skal blive gradvis bredere hen ad Siderne, indtil 5 cm. Saa udbløder du i Vand, anbringer Læsten indvendigt og danner »Overlæderet« ved at trække og hamre og gnide det i Facon. Som det fast med smaa blaa Stifter, som vist paa Fig. D for at holde det midlertidigt. Det er nu blevet rynket langs hele Overkanten, men prøv at faa nogle af disse Rynker til at forsvinde ved fortrinsvis at slaa Stifterne ned i Rynkerne.

Nu klipper man en »Tunge« ud af det Stykke, vi har paa 10×15 cm og begynder at sy det paa, idet vi begynder paa den ene Side. Du kan klare disse lidt besværlige Pukler ved at lade Stingene tage mere Skind paa Ydersiden end paa Indersiden. Gör Stingene ca. 5 mm lange paa Ydersiden og ca. 2—3 mm paa Indersiden. Det lyder lidt indviklet, men du vil opdage, at det gaar meget nemt, naar du skal til at lave det.

Naar du har syet hele Vejen rundt, saa ret Kanterne af med en Saks og dan Taaen med en Hammer. Naar Skindet er vaadt, saa lader det sig forme, hvordan det skal være.

Op saa skal vi til Hælen. Du kan se en Gang til paa Figur C, hvordan den skal skæres til. Stik din Fod i Mokkasinen for at se, hvor meget du behøver at klippe bort, og sy de to Kanter sammen, som paa den øverste Tegning paa Fig. E, og slut af med at sy Lappen op som vist paa den nederste Tegning i Fig. E.

Nu er der kun tilbage at skære Snorebaand til og lave Huller til dem. Tegningen af den færdige Mokkasinen viser tydeligt, hvorledes dette skal gøres.

Det er maaske et lidt vanskeligt Stykke Arbejde at lave disse Mokkasiner, men hvis du har fulgt Anvisningen og Tegninger nøje, vil du have faaet et Par Mokkasiner, der er lige saa gode, eller endda bedre end nogen Rødhuds.

De er meget rummelige og behagelige. Jeg har selv et Par som jeg har vandret mange Kilome-

NYT

fra Indien

Spejderne i Indien har mange Maader at tjene deres Land paa. Her er et Par af dem.

Bombay-Troppen deltog fornylig i en Færdsels Uge i Samarbejde med Indiens Røde Kors.

Spejdere i Uniform patruljerede paa visse Hovedfærdselsaarer Morgen og Aften i syv Dage og opnaaede ved Hjælp af høflig Vejledning og Henstillinger at faa Fodgængerne til at benytte Fortovene, at faa Folk til at parkere deres Cykler paa dertil indrettede Steder og anmode parkerende Bilister om at undlade Misbrug af Hornet o. s. v.

Disse Færdselsuger har opnaaet stor Succes, og Spejderne praktiserer dem nu i mange Dele af Indien.

Ved de sidste Marthamalai Fester, nogle aarligt tilbagevenden Festligheder, der samler uhyre Menneskemængder, slog 85 Spejdere deres Lejr op i Nærheden og i 5 Dage varetoget de Festernes samlede Samaritervæsen. De sørgede for at lede Kilderne ind, saa der blev Drikkevand baade til Mennesker og Dyr. De var utrættelige til deres Arbejde med Nødhjælpstjeneste og med at hjælpe Politiet med at dirigere Trafiken.

Spejderne i Staterne Jammu og Kashmir har taget Befolkningens Sundhedsproblem op. Mange Troppe har tilbragt deres Fridage med at »hikke« fra den ene Landsby til den anden. Paa disse Ture opsøgte de stillestaaende Damme og Pytter og hældte Petroleum i dem for at dræbe Moskitolarverne. Ogsaa andre Smittekilder har de renset og desinficeret.

De har Plakater rundt med Fyndord om Sundheden, de sang og raabte Sange og Raab, der opfordrede Folk til at leve sundt.

De har deltaget baade i Hinduernes og Muhamedanernes Fester for at yde Nødhjælp, bringe borteblevne Børn tilbage til deres Forældre, vise Pilgrimme rundt til interessante Steder og lave varm Mad til alle de gamle Mennesker, der sad forladt derhjemme helt forvirrede og hjælpeløse over Støjen og de mange Mennesker.

ter i uden nogen Sinde at faa ondt i Fødderne, og saa er de betydelig billigere end et Par Sko.

Den gamle Skovmand.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.

ved FRODE

Knud Overs: »Fremmed Dreng«.

Paa Jespersen og Pios Forlag er udkommet en ny Bog af Knud Overs. Knud Overs er kendt af adskillige Spejdere fra sin udmærkede Bog »Skyggerytteren«.

I sin sidste Bog, der hedder »Fremmed Dreng«, fortæller Knud Overs den spændende Historie om en lille, ungarsk Dreng, der omplantes til Danmark, hvor han kommer ud for en Mængde Oplevelser. Der optræder i Bogen en Spejdertrop og ikke mindst de Kapitler, der handler om Spejdere, er udmærkede.

T. C.

Paa Jagt efter usandsynlige Eventyr.

Bogen hedder kun Paa Jagt efter Eventyr og er af Niels Meyn (Hirschprung) — og den fortsætter den gode Plan, som startedes i »De blaa Dreng«, med at indflette Masser af Ideer, der kan omsættes i Praksis og udfylde evt. Huller i Ferier og paa Fridage. Men de mest usandsynlige Oplevelser tror jeg ikke, I skal gøre efter!

Et mystisk Gudebillede

gnides — og pst — Drengen i Bogen føler sig hensat til en Sydhav, hvor han betages af en Missionær! Og saa maa han og Farfar Godsejer af Sted for at opdage denne Ø — og de bli'r saa go'e, saa go'e! Denne engelske Bog, R. Callender: Vulkanøen (Lohse) tiltaler maaske engelske Dreng, men næppe danske.

En anden fra Lohse er bedre.

R. Nystrom: Sus handler om en rask Dreng og viser paa en udmærket Maade det smukke Forhold mellem ham og hans Far. Den er oversat fra Svensk.

Humørfyldte Sømandsfortællinger

er Clemens Sørensen: Mod Strøm og Vejr (De unges Forlag). Forfatteren har tidligere været Sømand, nu er han Sømandspræst i Amerika. Flere af dem — ogsaa de mere alvorlige — egner sig til Højtælsning.

Humle rejser udenlands

af Ole Houmøller (Hagerup) skildrer en 6-Aars Fyrs Oplevelser i Frankrig. Frankrigs

Geografi og Historie med gode Illustrationer paa en smertefri Maade for Ulve!

Ny Dregebogsforfatter

er Orlogskaptajn F. C. S. Bangsbøll, der har skrevet Med Messepeter til Østgrønland (Fred. E. Pedersen). Drøj Sejlads, Isbjerger og Skruninger, Jagt og Glimt af Grønlands storslaaede Natur. Bogen lover godt!

Svend Erik har travlt

af Sigurd Tøgeby (Fred. E. Pedersen) indeholder 9 Smaahistorier. Gode! Læs den om den hvide Mus — hvide Mus er aldrig kedelige. Det er Fortællingen heller ikke!

Tykk Niels og Sjakalen

er for »morsom« — og Historierne bliver derfor saa usandsynlig morsomme, saa man taber Lysten (Fred. E. Pedersen).

Krigen Kina-Japan 1938

faar man paa ganske nær Haand ved at læse »Aage Hermann: Kineserdrengen (Fred. E. Pedersen). Den er aktuel, spændende — og manende!

Lidt Historie.

Johs. Bech: Kampen om Kongetroenen (Jespersen og Pio) er en Fortsættelse af »Tufs Norgesfærd«. Vi er nu naaet til Kampen mellem den svenske og norske Konge paa den ene Side og Knud den Store paa den anden. Den gamle Vikingekonge er paany blevet levende!

Einar Schroll: Den lille Kaper-gast (Fred. E. Pedersen) giver en spændende Episode i Krigen 1807—14. Man mindes Terje Vigen.

Mere Historie,

men fra det gamle Ægypten faar vi i Fr. Nygaard: Ammons Oase (Jespersen og Pio). Den handler om en meget dygtig Ægypterdreng.

Lars Lynge

er kommet paa en Maskinfabrik i den nye Bog A. J. Chr. Pedersen: Lars L ynges store Opdagelse (Hagerup). En Bog, der maa læses med Eftertanke — og som ansporer én til at tage Standpunkt til de mange Ideer, Lars Lynge og vi selv tumler med.

Vi flyver over Mount Everest

af Douglas Clydesdale og McIntyre er 2 dristige Flyveres Beretning om deres dristige Bedrift. Det var ikke Eventyr alene — der kom ogsaa videnskabelige Resultater ud af Togtet. Læs selv! (Jespersen og Pio).

Vore Uniformer

sky'r nu Sol, Regn og
Snavs, de er nemlig in-
danthrenfarvede og velan-
imprægnerede!

Samme Priser!

FRILUFTSMAGASINET

Aut. som

Det Danske
Spejderkorps Depot

Skindergade 27 . København K.

Den fineste Mælk og Fløde leverer
Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aflappet Fløde, Sødsmælk og Jersey-mælk
 stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
 stået Tuberkulinproven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret,
 eller telefoner til C. 385 (10 Lødn.)

Spejder:

Tag med i Rygsækken

Wolff & Arvé^s

MARME-LADER

i Lommepakning

Sparer Smør - Erstatte Paalæg
 Forlang dem hos Købmændene

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Det smager efter mere —
 Og lad dem blot spise det.
 Thi Høegh's danske Lakrids-
 konfekt er ikke alene lækkert,
 det er altid friskt og det er
 sundt. Naar Børnene vil have
 søde Sager, saa kan De ikke
 give dem noget bedre end
 det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDS-KONFEKT

Ridderspejderne.

Preben Thorlacius, PA, Nyk. F. Bytrop.

Poul Erik Knudsen, PF, do.

Jørgen W. Tarp, TA, do.

Gerrit Wolfhagen, PF, Ørnene, Bjarkes Trop.

Kaj Christiansen, PF, Odderne do.

Hjertelig til Lykke!

Ekstrapræmierne

i »Spejdernes Magasin«s sidste Fotokonkurrence blev
 skænket af »Agfa«.

Det er ingen »Storkehistorie«,

der gives i Hans Hvass og Sikker
 Hansen: Storken (Gyldendal), men en her-
 lig ligefrem og levende Fremstilling af Storkens
 Liv, som selv mindste Ulvs Lillebror kan forstaa.
 Illustrationer og Farver er saadan, at det næsten
 gibber i éen for hver Side, man blader frem.

Vi mindes Jamboreen i Holland,

naar vi læser Mary Dodge: Sølvskej-
 terne (Hagerup). En god og frisk Skildring af
 Livet i Holland i »gamle Dage«.

Tory Gredsted faar en Stjerne

i Børnebogsudvalgets Katalog for sin nye Bog
 Fredløs (Hasselbalch). Han skulde have haft
 3 Stjerner, saa spændende og ypperlig er den —
 og saa ender disse dystre Oplevelser paa Korsi-
 ka endda lykkeligt, hvad man ikke havde turdet
 haabe efter 1. Del »Drengs Vilje«.

Sønnen Westermann

hedder John (Faderen er Percy W.), og han
 har skrevet en Roman om 2 engelske Dreng-
 e, der kom til Søs i Stedet for paa Kontor. Den hed-
 der »En god Start« Gyldendal.

DET VIRKEDE FORVIRRENDE

at jeg i sidste Nummer omtalte en Indholdsfortegnelse, der ikke var der. Indholdsfortegnelsen er imidlertid med denne Gang, og jeg vil haabe, at rigtig mange vil samle deres Blade i den Samlemappe, Korpset har ladet fremstille til dette Brug. Naar I saa sætter Indholdsfortegnelsen foran, kan I bruge den til let og smertefrit at finde Artikler om netop det Emne, I har Brug for i Øjeblikket.

Mappen faas paa Depotet og koster 2 Kr. Stk., hvilket ikke er dyrt, da den kan indeholde indtil 2 Aargange.

JEG HAR FAAET EN BERETNING

fra en Patruljefører, der en af Vintersportssøndagene var en Tur i Dyrehaven, hvor han mødte en larmende Hob Dreng og halvvoksne Fyre, der stod og kom med Tilraab til Folk og kastede med Sne efter dem. Ved nærmere Eftersyn viste det sig at være en Flok Spejdere!

Dette var forøvrigt ikke nemt at se, for alle havde forskelligt farvede Plus-fours og mere eller mindre prangende Overtræksbluser over Uniformen, og paa Hovedet noget mere eller mindre uformeligt noget, som vist en Gang havde været en Spejderhat.

Senere mødte Patruljeføreren en lignende fuldstændig ureglementeret klædt Flok Spejdere, der til Tak for at have faaet Lov til at hænge deres Overtøj i en Garderobe, overdængede Garderobemanden med Sne, saa han blev fuldstændig rasende paa dem, gav dem deres Tøj og sagde, at han ikke mere vilde have noget med dem at gøre. (Og vel tvivlsomt om han i det hele taget vil have noget med nogen Spejdere at gøre i Fremtiden).

For at gøre det hele saa fuldstændigt som muligt mødte samme Patruljefører senere paa Dagen paa en Restauration nogle store Spejdere, der sad og røg Tobak, hvor mange Mennesker kom og gik.

Nu er der jo mange Faktorer, der har sammensværgt sig for at ærgre denne Patruljefører, der selv gør et stort Arbejde for at hans Spejdere skal opføre sig ordentlig ved enhver Lejlighed, og at hans Patrulje i det hele taget skal gøre et godt Indtryk paa andre Mennesker, hvor de saa end færdes.

Spejdere, husk paa, at Folk bedømmer jer efter, hvordan I ser ud og hvordan jeres Fremtræden

er, og saa lad være med at gøre Arbejdet vanskeligere for de Patruljer, der vil gøre et godt Indtryk paa Folk, ved at færdes i ureglementerede Uniformer og ryge Cigaretter paa offentlige Steder. Det er en stiltiende Aftale, at vi ikke ryger som Spejdere, og saa gør vi det heller ikke.

Det er noget kedeligt noget at skrive om denne Gang, men skal vi ikke være enige om allesammen at være med til at hævde vort Korps' gode Ry ved en fin Optræden ogsaa udadtil mod Offentligheden.

Med Spejderhilsen

Den store Sundhedsudstilling

der afholdes i Forum i Tiden fra d. 17. Marts —16. April, vil blive en storslaaet Demonstration for Befolkningens Sundhed. Ganske særlig vil enhver Spejder have Interesse i at se Udstillingen, da en Spejder altid interesserer sig for hvordan han kan bevare sin Sundhed.

Der arrangeres tillige Skolerejser for Provins-skolebørn, og Tropper, der samlet vil besøge Udstillingen, kan med Udstillingskomiteen træffe nærmere Aftale om reduceret Pris.

GO' AT GAA PAA...

SUCCES
CHOCOLADE

den fladeste Trokstrække

A/S GALLE & JESSEN

Announcepriser

OPLAG ca. 9000

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150.00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75.00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37.50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %

Farvetryk Specialtilbud

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i Aug.
og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for
alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:
Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a
København K. Telefon BYen 8630

STOREBROR

(Fortsat fra Side 29)

»Hør, nu maa han da snart ha' set, om der
var nogen — hvor bliver han af«, sagde Fritz,
idet han rejste sig og gik ud af Stuen. De an-
dre lagde Madderne fra sig og fulgte bagefter
Fritz ud i Forrummet. Fritz gik udenfor. »Bør-
ge!« raabte han. Intet Svar. »Bo—ørge«, Stil-
hed, stadig intet Svar. »Kom frit frem,« »Bør-
ge!« »En, to, tre Bo ø ø — ør — ge«, hele Pa-
truljen vrælede i Takt af deres Lungers fulde
Kraft. »Du, du, du Fritz!« det var Bent, »han
er nok blevet kidnappet.« Fritz saa bleg men
fattet ned paa ham. »Er du sindssyg, Knægt,
saadan noget sker ikke herhjemme i Danmark.«
Bent var den yngste i Patruljen, og han skulde
holdes nede, selv om Fritz i sit inderste alligevel
ikke helt turde benægte den Mulighed, som
Bent havde antydnet.

Otto, der imidlertid var kommet til sig selv

SPEJDER

Smaating og Sysager
til Mor henter du hos

Hans Bach

GI Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

— Jeg ved nok, at du er Tropsfører, men tror
du at Spejderne vilde have noget imod om du
brugte bare een Tændstik?

igen efter sit Hosteanfald, var for egen Regning
og Risiko gaaet en Tur om bag ved Huset for
at undersøge Forholdene der, maaske han vente-
de at se en nyttilkastet Grav med et Kors over,
med Inskription:

Borge Volmer Hansen
faldt paa Valen,

eller dog i alt Fald finde et eller andet Spor ef-
ter ham.

Otto drejede lige om Hjørnet, saa han kom ud
af de andres Synskreds, da han med eet mærke-
de noget vaadt uldent noget, der blev presset
op mod hans Næse og Mund, samtidig med at
andre stærke Hænder greb ham i Arme og Ben,
saa han var fuldkommen ude af Stand til at rø-
re sig. Han blev baaret bort.

De andre skyndte sig ind i Storstuen igen, da
de fandt, at deres Raaben efter Borge var for-
gæves.

»Det var ogsaa dig, der sendte ham ud!« raabte
Niels bebrejdende til Fritz. »Ja, Tak, een skul-
de jo gaa ud, og han var saa kæphøj selv, men
hvor kan Knægten være blevet af?« »Aahr, han
er vel gaaet ned paa Kroen og drikke Kaffe,«
foreslog Jens, »han var vel ikke tilfreds med mi-
ne Produkter!« »Hold Mund Jens.« De vidste
alle som een, at det var det sidste, Borge vilde
finde paa, og nu var de ærlig talt temmelig uro-

lige for, hvad der var sket ham. »Det var ogsaa fordi du hostede saadan Otto, at vi ikke kunde høre, hvem der var derude!« »Ja, din gamle forkoledede Soløve, du skulde hellere . . .!!«

»Otto?« »Hvor er Otto?« De kiggede sig allesammen om og opdagede pludselig, at Otto overhovede slet ikke havde været i Stuen, siden de var kommet ind efter at have raabt paa Børge.

Vild Forvirring! Nogle løb udenfor, andre ledte paa Loftet, forvirrede Spørgsmaal svirrede gennem Luften.

Jenses Røgvand stod i Kogekarret og blev helt koldt. Der var ingen, der tænkte paa Mad mere.

Under Forvirringen satte den eneste, der forestod at holde Hovedet klart, nemlig Fritz, Patruljeføreren, sig ned paa en Bænk og gav sig til at tænke.

»Der maa være nogen, der gør Grin med os,« tænkte han. »Om vi saa skal bruge hele Natten, saa skal vi finde dem.« Han tog sin Skratter og udstødte Patruljekaldet. I Løbet af et halvt Minut var alle Spejderne forsamlede omkring ham.

»Hør her,« begyndte han. »Det maa være nogle andre Spejdere, der har nuppet vore to Kammerater. Om de er fra vor egen Trop eller en anden, skal jeg ikke kunne sige, men er vi enige om at bruge Natten til at finde dem og give dem en alvorlig Advarsel?« »Jep, jep, Hør! Ja, det kan du lige vove paa, vi vil!« Almindelig Tilslutning.

»Godt, lad os se, hvem har Stifindermærket? Det har jeg selv, og det har du, Niels, du hjælper mig med at følge de Spor, der nødvendigvis maa være. Er Lygterne i Orden, Gutter? Godt, gaa saa op og klæd jer varmt paa og kom ned igen saa hurtigt som muligt.«

Et Kvarter efter sporede de sig frem ad en mudret Skovvej, hvor de tydelig saa Sporene af 8 Par Støvler. Niels var ikke nogen daarlig Stifinder, og et af hans Specialer var, at han kendte alle sine Patruljekammeraters Støvleaftryk, og da han tydelig blandt de 8 forskellige Fodspor kendte baade Børges og Ottos, var de sikre i deres Sag og travede fortrøstningsfuldt videre, mens Lygternes Lyskegler flakkede frem ad Vejen fra det ene Spor til det andet.

Nu kom de til et Sted, hvor Vejen

svingede ud langs Kanten af en høj Grusgrav. Der havde nogle Dage forinden været et Skred, saa et Stykke af Vejen var rutsjet ned i Dybet, og Skovvæsenet havde derfor stillet nogle Lægter op som Afspærring, for at Vejfarende ikke skulde komme galt af Sted. Stedet var imidlertid for interessant for Bent, der med en af de store Fakkellygter gav sig til at klavre igennem Lægteafspærringen.

»Æv, Bent, lad være med at gaa derude, Jens kom farende hen mod Rækværket. Han kendte Stedet og vidste, at der var stor Fare for yderligere Skred. »Ja,« faldt Niels ind, »kom tilbage igen, eller giv mig i det mindste min Lygte først!«

I det samme lød et Skrig. I Jorden bag ved Lægterne aabnede der sig en dyb Revne. Et

En Spejder ved bedst -

at paa BJØRNELÆDER-Saaler kan han trave gennem tykt og lyndt uden at faa vaade Fødder. — Og saa holder BJØRNELÆDER tilmed 2—3 Gange længere. Tænk paa, hvad dette ogsaa sparer af Penge.

Bjørnelæder

CHROMGARVET
IMPRÆGNERET SAALELÆDER

MARNO SØRENSEN

Skoubogade 5 - Tlf. 11.636 - Kbhvn.

Rønnetræ, der stod uden for Afspærringen, gav sig til at hælde over mod Spejderne, Sten gav sig til at rulle, og Lægter, Græs, Rønnetræ forsvandt med et Sug ned i Dybet, rivende Bent med sig. De andre Spejdere fik et ordentlig Svip hen over Ansigterne af det faldende Rønnetræ, men ellers naaede de at springe tilbage tids nok til at undgaa at blive revet med i Afgrunden.

Helt fortumlede og med Hjertet hamrende i Brystet kiggede de ud over Kanten og hørte Bent ligge og græde nede paa Bunden af Grusgraven. Naa, Gud ske Lov, saa var han da ikke død. Saa hurtigt de kunde, klatrede de ned af Skrænterne, der paa dette Sted var ca. 30—40 m høje.

Fakkellygten, Bent havde haft i Haanden, var ikke gaaet ud, og Bent havde krampagtigt holdt om den, saa den nu virkede som et Ledefyr for Kammeraterne, der for at komme ned i Grusgraven havde maattet gaa saa lang en Omvej, at de ikke mere kunde høre Bents Jamren.

De fandt ham med Blodet løbende ned ad den venstre Kind. En Sten havde ramt ham i Hovedet, og højre Fod laa helt drejet om, klemte fast under en kæmpemæssig Jordklump. Ved fælles Hjælp fik de ham gjort fri.

Niels skyndte sig at tænde et Baal, medens Jens hentede Vand i sin Mugge fra en nærliggende Kilde. Fritz havde taget sin Pullover af og lagt Bent paa, medens han sad med Drengens Haand i sin og forsøgte at trøste ham, indtil de kunde faa vasket Saaret ud, da han ikke kunde flyttes, fordi den højre Fod viste sig at være forstuvet i ret høj Grad. Da der var blevet lagt en Støtteforbinding med et Spejdertørklæde, kom Jens og Niels med det kogte Vand, som de forsigtigt vaskede Saaret ud med, hvorpaa de jodede og forbandt.

Det frygtelige Fald og de efterfølgende Smerter havde været for meget for den lille Bent.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Nybrogade 26. København K.

Tlf. Palæ 4058

Han besvime. Kammeraterne tog deres Striketrojter af og lagde under ham og over ham, hvorpaa de gik i Gang med at bygge en Baare, saa de kunde faa ham bragt til Tropskuset.

»Hvem er det, der er kommet til Skade,« lod pludselig en dyb Stemme ude fra Mørket, og en Mand kom ilende hen imod Baalet, hvor de tre Spejdere stod og baksede med Baaren. De saa op, men kendte ikke Manden, der uden videre nærmest løb hen mod den bevidstløse Bent. Han lagde sig paa Knæ ved Siden af ham, tog hans Haand og strog ham over Kinden: »Lillebror, Lillebror,« mumlede han, »altid paa gale Veje,« han saa hen mod de andre, der ganske maallose stod og stirrede paa den fremmede; saa sagde han: »Hold bare op med at bygge den Baare der. Jeg kan sagtens bære ham hen til mit Hus, det ligger lige herved.« Hvorpaa han tog Drengen og løftede ham varsomt op i Armene og begav sig paa Vej med en kort Bemærkning til Spejderne om at følge med. De fik hurtigt slukket Baalet og fulgte saa efter. Da de havde gaaet 12 Minutter, naaede de en aaben Plads inde i Skoven, hvor der laa et rigtigt Blokhus med Lyset skinnende ud af alle Vinduerne. Det havde de aldrig anet laa der, hvorfor de var højlig forbavsede. Manden stødte Halvdøren op med Foden og traadte ind med Bent paa sine Arme.

De tre Spejdere fulgte efter og stor var deres Overraskelse, da de befandt sig i en rigtig Guldgraverhytte, saadan som de altid har forestillet sig disse primitive Hytter, som Pelsjægere og Guldgravere i det nordlige Canada lever i. Men hvad der mest fik dem til at maabe var, at der henne ved Bordet sad Børge og Otto nok saa veltilfredse og spillede paa Grammofon. De holdt dog straks op, da Manden traadte ind med den bevidstløse Bent, der forsigtigt blev lagt hen paa en Slagbænk, der var dækket af et tykt Bjørneskind.

Det varede dog ikke længe, før Bent vaagnede op. af Bevidstløsheden, og det første han saa, da han slog Øjnene op, var sin store Brors bekymrede Ansigt. »John,« udbød Bent forvirret. »Lig nu bare roligt Lillebror, saa skal jeg forklare det hele.« De andre Spejdere i Patruljen stod alle i en tæt Kreds omkring de to Brødre, meget ivrige efter at faa en Opklaring paa alt det Roderi.

Nu gik Døren op ind til det andet Værelse i Hytten, og 5 Drengene i Alderen 13—15 Aar kom grinende ind. Dog, da de saa den syge Spejder, forsvandt Grinene hurtigt og forandrede sig til deltagende Spørgsmaal.

I disse fem Drenge Nærværelse fandt Fritz en Forklaring paa, at Børge og Otto ikke var flygtet for længe siden.

»Naa, hør saa her Drengene,« begyndte John sin Beretning. »Jeg kan nok tænke, at I er forbavsedede over alt det, der er sket her i Aften. Jeg er imidlertid meget ulykkelig over, at min Spøg har været Anledning til, at min lille Bror Bent kom saa galt af Sted.

Jeg har i flere Aar boet i Canada som Brobygningskonstruktør, jeg elskede de store Skove og det primitive Liv, Folk disse Steder maatte føre. Derovre kom jeg ogsaa i Forbindelse med Spejderbevægelsen, og en Flok Drengene fik mig overtalt til at være Tropsfører for dem. Da jeg kom hjem, var jeg naturligvis glad over at se, at min lille Bror var Spejder, og jeg har i længere Tid planlagt at lave lidt Sjov med ham og hans Spejderkammerater. Yderligere vilde jeg gerne hjælpe Troppen til lidt Fremgang, og jeg har derfor for egen Regning samlet disse Gutter sammen, der alle er mægtig opsatte paa at blive meldt ind i Troppen og blive Spejdere som vi andre. Nu vidste jeg fra jeres Modeskema, at Rævepatruljen skulde paa Week-end heroppe i Aften og arrangerede saa den lille kidnapping Affære. For Resten laa jeg paa Lur udenfor Hytten og hørte godt, hvordan Børge haanede Bent, fordi han pralede af sin store Bror, saa jeg betragtede det som Skæbnens Vilje, at det netop blev Børge, der blev vort første Offer. Jeg haaber, du er blevet kureret nu, hvad Børge?»

»Ja, det kan du tro, John, jeg skal aldrig gøre det mere«.

»Hvad er det, Børge, er I allerede blevet dus?»

»Ja, det kan du tro, Fritzemand, John og jeg har nemlig indgaaet Kompagniskab!»

»Saah, hvad vil det sige?»

»Jo, John lærer vor Patrulje at bygge Broer mod at vi paatager os disse unge Menneskers Uddannelse til Spejdere og starter en ny Patrulje!»

»Ja, det Kompagniskab vil jeg ogsaa gerne være med i,« svarede Fritz. »Saa skal Bents Bror knageme ha' et af vore bekendte, patenterede, superelegante:

»Hyp, hyp

Mod og Styrke er vort Tegn
om i Slud i Rusk og Regn
er vi Ræve Vov — vov — vov
Værberedt Rah — Rah — Rah.

Da Patruljeraabet var døet hen i den lille Pejsestue, gik Fritz hen til John og stak ham en Venstrenæve som Besegling paa Kompagniskabet.

Den Aften blev Bæverpatruljen startet med Børge som Patruljefører, og den næste Morgen kørte John sin Lillebror hjem i sin ultrapermodynamiske Crysler.

»Jo, Bents Storebror er god nok«, smilede Fritz, da de stod og saa efter Vognen.

DANA

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose. Lun og let som et Duntæppe.

DANA

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Java-Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af
Sports- og Manufakturforretninger,
samt Spejderkorpsets officielle Depot.

*Kan du give
kunstigt
Handedræt?*

og ved du
hvornaar
det bør gives?

Disse Spejdere
er fra Texas.

**Aner du
hvor Texas
ligger?**

I den **røde** »Spejdernes Lommebog« finder du, bl. a. Svar paa de ovennævnte Tvilsspørgsmaal. Endvidere indeholder den en Masse andre gode Oplysninger og nyttige Artikler, som enhver Spejder daglig har Brug for. Den røde »Spejdernes Lommebog« faas hos Boghandlerne og paa Depotet og koster **Kr. 1.50.**

Af andre Nyheder som Depotet fører kan nævnes:

Korpsets Agitationsplakat.....	pr. Stk. 0.40	Spejderloven ib.....	pr. Stk. 1.20
Samlemappe til Sp. Mag. (indeholder 2 Aargange).....	pr. Stk. 2.00	— hft.	— 0.85
Prøver og Duelighedstegn	— 0.65	Ulvebogen	— 1.50